

La finestra oberta

MARIAN SANCHIZ

Clar com l'aigua

La Llei 25/2022, del 30 de juny, d'economia circular (LEC), diu en el seu article 27.2 que

«Els establiments de la restauració estan obligats a servir aigua de l'aixeta gratuïtament, sempre que aquesta provingui de la xarxa de distribució, i a indicar de manera visible a la seva carta o en l'establiment la possibilitat per als consumidors de demanar aigua de l'aixeta gratuïtament. L'aigua provinent de la xarxa de distribució que sigui tractada i filtrada per algun sistema tècnic professional podrà ser cobrada per l'establiment, sempre que l'establiment proposi als seus clients aquest producte i n'indiqui el preu.»

Al última part d'aquest punt és on sorgeix el problema.

Segons les darreres notícies, només 6 de 118 establiments inspeccionats complien amb l'obligació, establerta per aquesta Llei, d'oferir i/o servir gratuïtament aigua de l'aixeta als clients. Per una altra banda, 8 complien amb l'altra obligació d'oferir i/o donar el servei perquè els comensals poguessin endur-se el menjar que no s'havien acabat. Només un 5% dels restaurants inspeccionats informaven i oferien aquest servei. S'ha de felicitar els restauradors que compleixen amb la normativa.

Els resultats de la campanya són que no hi ha ni sensibilització ni informació (almenys als usuaris), perquè alguns restaurants imposen la seva aigua i no donen opció a demanar-ne d'embotellada, perquè simplement

ja no en tenen. Així doncs, o et prens i pagues l'aigua que els restaurants et donen (la seva) al preu de sempre (de l'aigua embotellada) o bé directament no prens aigua.

Aconseguir que els establiments de restauració ofereixin i serveixin aigua de forma gratuïta no s'ha normalitzat.

No podem fer pedagogia per l'estalvi d'aigua i el malbaratament d'aliments a la ciutadania, per després trobar-nos que alguns adults no compleixen, fent veure que no s'assabenten de res. Davant d'un fet tan seriós com el malbaratament alimentari i els recursos hídrics no s'hi val fer-se l'orni. El planeta està al límit dels seus recursos naturals, tothom ho sap, i tothom hauria de fer els gestos més solidaris que estiguin a la seva disposició. I els restauradors haurien de ser l'exemple més sensat amb els seus clients.

L'Eurocambra, el Consell de la UE i la Comissió Europea han arribat fa pocs dies a un acord polític sobre la polèmica Llei de Restauració de la Natura, que busca recuperar el 20% dels ecosistemes terrestres i marins de la Unió Europea que estan degradats. Aquest acord permetrà recuperar no

només allò que ens genera vida, sinó que impacta directament en el benestar de les persones i la viabilitat de la major part de les nostres activitats, com la seguretat alimentària i la lluita contra els efectes del canvi climàtic.

Malgrat que servir aigua de l'aixeta gratuïtament per part dels restaurants i que els clients tinguin la possibilitat de portar-se allò que no s'ha acabat de consumir sembla una petitesa davant dels reptes per frenar el canvi climàtic. Però estic convençuda que, sumant esforços, contribuïm molt més del que pensem a l'objectiu de canviar el nostre consumisme.

La llàstima és que fins que no se sanciona, les normes no s'apliquen, i fins aleshores els restauradors que no ho han fet fins ara, tampoc no ho faran si no els toquen la butxaca. Així de diàfan i clar... com l'aigua.

Al marge que una norma i una llei està per complir-se, potser seria bo que no fos només per la por a la sanció. L'ideal seria que imperés l'esperit de la responsabilitat planetària i el compromís ètic i social que hauríem de tenir totes i tots.

Membre de la CPN de Progressistes-SDP